

serà el marc ideal per a l'especulació immobiliària, que trobarà en Salt condicions immillorables per al seu desenvolupament.

Fruit de la situació descrita és la imatge urbana que ens trobem a Salt al final d'aquesta dècada. El creixement ha consolidat el sòl situat entre el rec Monar i la línia del FEVE (avui passeig dels Països Catalans), i entre l'autopista i el terme de Girona.

El creixement actual

Els anys vuitanta representen per al desenvolupament de la ciutat de Salt un punt d'inflexió en el seu procés de creixement. Són els anys en què, des d'una perspectiva general, es fan les primeres reflexions sobre el sistema urbà gironí, reflexions que aporten les Normes Subsidiàries i que seran la base per a la posterior ordenació urbanística dels diferents municipis que ocupen el pla de Girona.

Amb la independència administrativa que suposa la segregació de Salt

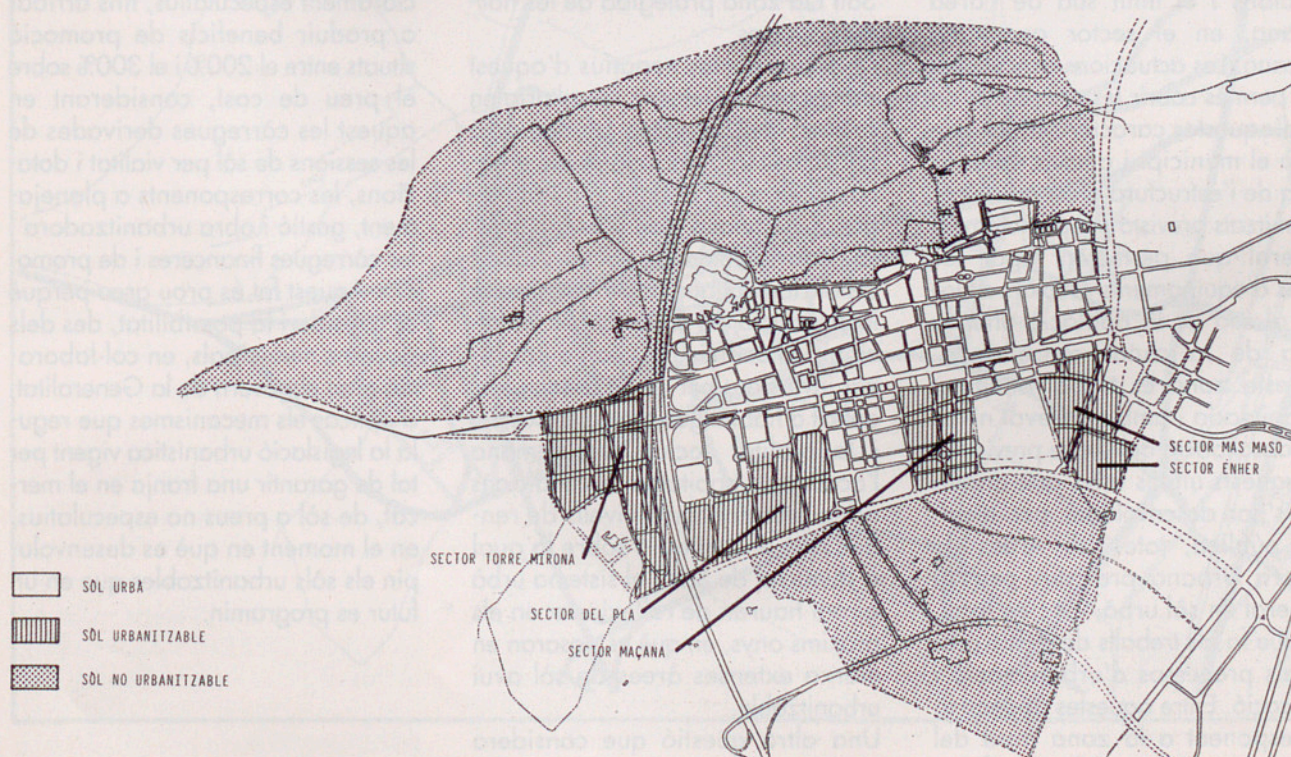
respecte a Girona, el municipi inicia una segona reflexió sobre la seva situació urbanística, que culmina amb un Pla General que desenvolupa i detalla els criteris bàsics definits per l'anterior planejament d'àmbit metropolità.

En els quatre anys de vigència del nou marc de relacions urbanístiques, la ciutat s'ha ocupat principalment de millorar i completar les seves infraestructures de serveis bàsics, en consolidar una oferta d'equipaments imprescindible per al desenvolupament de les persones que habiten aquest territori i en preparar per a la seva incorporació als usos urbans aquelles àrees de creixement previstes pel planejament general.

Entre aquestes últimes destaquen les actuacions destinades al creixement industrial situades a la zona de confluència de l'autopista A-17 amb el passeig dels Països Catalans, i les destinades a usos residencials situades a la zona central de la ciutat, al sud del mateix passeig.

En aquest període s'han resolt les qüestions prèvies als processos

d'urbanització i edificació del sòl destinat a usos industrials, com són les fases de planejament i reparcel·lació dels sectors de Torre Mirona i de la zona compresa entre l'autopista i el cementiri. Aquest procés ha estat llarg i difícil, ateses les diferents situacions preexistents i el fet que, un cop acabades les tramitacions administratives que obrien la possibilitat de la implantació dels usos industrials previstos, el procés hagués d'aturar-se, fins que, més tard van reiniciar-se amb les modificacions que sobre les previsions inicials suposava l'aparició del tren d'alta velocitat. El TAV es projectava sobre una franja paral·lela a l'autopista i afectava els sòls industrials situats a ambdós costats de l'A-17. La indefinició que durant pràcticament dos anys va comportar el fet de no disposar d'un traç definitiu del TAV ha retardat el procés de reordenació, reparcel·lació i urbanització d'aquestes zones. En aquests moments, en què falta completar els sectors amb l'obra urbanitzadora corresponent, Salt disposa d'aproximadament 18 ha. de sòl

Creixement actual